

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Jacques Bocklant

tegen

Primo en de heer Thierry Debels, journalist

Met een brief van 21 mei 2013 dient de heer Jacques Bocklant klacht in tegen Primo en tegen journalist Thierry Debels. Aanleiding is een artikel in Primo van 18-24 mei 2013 onder de titel 'Ben ik de zoon van koning Boudewijn?'.

Thierry Debels heeft hierop geantwoord met een mail van 29 mei 2013, waarop Jacques Bocklant heeft gerepliceerd met een brief van 14 juni 2013. Met een mail van 27 juni 2013 heeft Bocklant nog een aanvullend stuk bezorgd.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek is op 22 augustus 2013 samengekomen. Klager en journalist Debels waren in persoon aanwezig.

DE FEITEN

Klager is al geruime tijd op zoek naar zijn echte vader en hij is om een aantal redenen, onder meer vanwege de fysieke gelijkenis, van mening dat dit mogelijk wijlen koning Boudewijn kan zijn. Begin april 2013 neemt hij per mail contact op met Thierry Debels, die zich als free lance journalist specialiseert in berichtgeving over het koningshuis. Enkele dagen later vindt er een ontmoeting plaats bij Debels thuis. Nadien hebben de partijen nog meerdere contacten per mail en vindt er op 2 mei 2013 bij Debels thuis ook een vergadering plaats met de eindredacteur van het VTM-programma Royalty. Op vrijdag 10 mei 2013 mailt Bocklant aan Debels dat hij verneemt dat die een artikel wil publiceren en hij deelt hem mee zich hiertegen te verzetten. Debels antwoordt enkele uren later dat er de dinsdag nadien een genuanceerd en evenwichtig artikel zal gepubliceerd worden in Primo. Het bewuste artikel verschijnt in het nummer van 14 mei 2013.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager voert aan dat het artikel is gepubliceerd zonder zijn toestemming en hij meent ook dat het een ongeoorloofde inbreuk uitmaakt op zijn privacy. Klager erkent dat hij zelf contact heeft opgenomen met Debels. Klager deed dit omdat Debels een boek heeft geschreven over koning Boudewijn en omdat hij van mening was dat Debels hem misschien kon helpen in zijn zoektocht naar zijn echte vader. Van in het begin heeft klager aan Debels gevraagd om alle informatie over de zaak discreet te houden. Pas indien het onderzoek van Debels nieuwe feiten aan het licht zou hebben gebracht, zou dit naar buiten kunnen worden gebracht. Maar Debels heeft zich hier niet aan gehouden en hij heeft vrij snel een artikel gepubliceerd, hoewel klager zich hiertegen uitdrukkelijk heeft verzet. Klager is van mening dat het artikel zijn privacy schendt. Hij voert aan dat zijn vertrouwen hierdoor is beschaamd en dat de publicatie voor hem en zijn familie negatieve gevolgen heeft gehad. Klager erkent ten slotte dat hij na de

publicatie van het artikel in Primo contact heeft gehad met een journalist van Sud Presse. Maar dit had enkel de bedoeling om de berichtgeving recht te zetten en het was dus geen interview.

Thierry Debels bevestigt dat klager hem heeft gecontacteerd en hem suggereerde dat hij mogelijk een zoon is van koning Boudewijn. Klager deelde hem mee dat hij voordien met journalist Deborsu contact had gehad maar dat dit niets had opgeleverd. Volgens Debels toont dit aan dat klager zelf bereid was om naar buiten te treden met zijn informatie en dat hij bereid was zijn privacy op te geven. Toen Debels hem vertelde dat zijn zoektocht mogelijk een interessant verhaal was voor een magazine als Primo, heeft klager hier volgens Debels geen bezwaar tegen gemaakt. Hij had alleen een probleem met de timing van een eventueel stuk. Hij wilde meer informatie en zekerheid over zijn afkomst. Debels wijst erop dat hij wel degelijk meer informatie aan het licht heeft gebracht, bijvoorbeeld het feit dat klagers moeder mogelijk koning Boudewijn heeft ontmoet op een feest in het kasteel van Beloeil. Op voorstel van Debels vond er ook een bijeenkomst plaats met de eindredacteur van het VTM-programma Royalty, waarop de mogelijkheid besproken werd om een reportage te maken voor VTM. Opnieuw verleende klager zijn medewerking aan dit idee. Nadien heeft er trouwens nog een tweede vergadering plaatsgevonden met VTM, waarop Debels niet aanwezig was. Ondertussen had Debels wel met de chef redactie van Primo de publicatie besproken van een artikel in dat weekblad. Toen klager Debels hierover op 10 mei contacteerde, was het nummer van Primo redactioneel al afgesloten. Debels heeft klager laten weten dat de beslissing om te publiceren bij de journalist en de hoofdredacteur ligt en de intrekking van het artikel niet meer mogelijk was. Na de publicatie van het artikel heeft klager nog een interview gegeven aan de kranten van Sud Presse waarin hij extra informatie heeft gegeven. Dat toont volgens Debels aan dat hij zelf een extra stuk privacy heeft opgegeven.

BESLISSING

De klacht valt uiteen in twee onderdelen. Klager vindt vooreerst dat het artikel ten onrechte werd gepubliceerd, omdat de journalist geen rekening heeft gehouden met zijn verzet ertegen. Voorts is hij van mening dat het artikel een schending uitmaakt van zijn privacy.

Om een uitspraak te kunnen doen over het eerste onderdeel van de klacht, is het van belang om na te gaan of er tussen partijen afspraken zijn gemaakt over eventuele publicatie en, zo ja, waar die afspraken dan op neerkomen. De standpunten van partijen hierover lopen uiteen.

Toch laat de mailuitwisseling tussen partijen uitschijnen dat de mogelijke publicatie van een artikel aan bepaalde voorwaarden was verbonden.

Wanneer Debels met een mail van 16 april 2013 aan klager laat weten dat hij in Primo een artikel zou willen publiceren, antwoordt klager hier vrijwel onmiddellijk op – met een mail van twee uur later – dat hij publicatie voorbarig vindt omdat er geen enkel ernstig element voorhanden is en omdat klager op die manier als een fantast dreigt over te komen. Debels reageert dat het enkel gaat om een voorstel aan Primo en dat hij in zijn artikel alleen maar de zoektocht van klager in het licht wil stellen. De dag nadien, op 17 april 2013, stuurt Debels nog een tweede mail naar klager, waarin hij schrijft dat het dossier inderdaad nog onvolledig is en dat hij op zoek gaat naar bijkomende elementen. Hieruit kan worden afgeleid dat partijen het eens waren om alleen onder bepaalde voorwaarden tot publicatie over te gaan. Op 10 mei 2013 stuurt klager dan een mail naar Debels, waarin hij zich uitdrukkelijk verzet tegen publicatie. Die mail wordt door Debels beantwoord met een mail van dezelfde dag, waarin hij

er onder meer op wijst dat hij een journalist uiteindelijk vrij is om te beslissen, wat in strijd lijkt te zijn met de strekking van zijn eerdere mail van 17 april 2013.

Klager legt bovendien een mail voor van journalist Reinout Goddyn van VTM, die daarin verslag doet van het gesprek dat hij op aangeven van Thierry Debels gehad heeft met klager, en dit met het oog op een mogelijke reportage voor het programma Royalty. Hierin schrijft Goddyn: “De heer Bocklant vroeg mij uitdrukkelijk om niets te publiceren als er geen bewijzen zouden worden gevonden. Hij zou het namelijk gênant vinden om te worden bestempeld als ‘iemand die beweert dat hij de zoon is van koning Boudewijn’ en wist wat zo’n publicatie zou kunnen betekenen voor zijn imago en dat van zijn vrouw en dochter. Ik vertelde Jacques Bocklant dat ik sowieso niets prematuur zou publiceren, omdat elk onderzoek in dit soort materie alleen kans op slagen heeft als het gebeurt met grote omzichtigheid en discretie.” Nu duidelijk is dat klager uitdrukkelijk met VTM is overeengekomen om enkel onder bepaalde voorwaarden tot publicatie over te gaan, is het niet redelijk om aan te nemen dat er met Debels geen gelijkaardige afspraak zou zijn gemaakt.

Ten slotte geeft Debels zelf in zijn repliek van 29 mei 2013 aan dat klager uitdrukkelijk voorwaarden had gesteld aan de publicatie: “Hij (= Bocklant) had enkel een probleem met de timing van een eventueel stuk. Hij wilde immers meer informatie en ook meer zekerheid over zijn afkomst.”

Uit deze verscheidene elementen blijkt dat partijen overeengekomen waren om pas tot publicatie over te gaan indien er voldoende elementen waren om de stelling hard te maken dat klager een zoon is van koning Boudewijn. Gelet op de privacygevoelige aard van de informatie – die betrekking heeft op de afkomst van klager – had Debels er daarom omzichtig mee moeten omgaan, en rekening moeten houden met de wens van klager.

Debels voert aan dat hij nieuwe informatie aan het licht heeft gebracht, namelijk het feit dat de kans reëel is dat klagers moeder in 1960 koning Boudewijn heeft ontmoet op een feest in het kasteel van Beloeil. Maar er is niet gebleken dat Debels die informatie aan klager heeft voorgelegd, noch kan eruit afgeleid worden dat de stelling over klagers afkomst hierdoor hard is gemaakt. Van een maatschappelijk belang om de informatie eventueel tegen de wil in van klager toch te publiceren, is dan ook geen sprake.

Daarom is de Raad voor de Journalistiek van oordeel dat het artikel werd gepubliceerd in strijd met de afspraken die hierover tussen partijen waren gemaakt (artikel 21 van de Code) en dat het een inbreuk uitmaakt op de privacy van klager (artikel 22 van de Code).

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 19 september 2013